

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบการตอบสนองต่อแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI) ในมาตราซึมเศร้า (D-scale) มาตราไซโคแพททิก ดิวิเอท (Pd-scale) มาตราจิตเภท (Sc-scale) และมาตราเก็บตัว (Si-scale) ระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นหญิงโสเภณีที่ค้าประเวณีในสถานค้าประเวณี อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี และคนงานหญิงประเภทไร้มือที่ทำงานในโรงงานราชการ อายุ 16 ถึง 25 ปี จำนวนกลุ่มละ 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ดัดแปลงโดยเกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว แผนกวิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างหญิงโสเภณีในสถานค้าประเวณี และคนงานหญิงโรงงานราชการ ทดสอบครั้งละ 2 คน โดยผู้วิจัยถามคำถามข้อกระทงในแบบทดสอบ

ให้ผู้รับการทดสอบตอบลงในกระดาษคำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติคำนวณหาค่าต่าง ๆ เหล่านี้

1. หาค่ามัธยิมเลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนการตอบของกลุ่มตัวอย่างหญิง โสภณีและคนงานหญิงในแต่ละมาตรา
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ แต่ละมาตรา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างหญิง โสภณีกับคนงานหญิง โดยคำนวณหาค่าที่
3. เปรียบเทียบสัณฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างหญิง โสภณีกับคนงานหญิง โดยเปลี่ยนค่าเฉลี่ยทั้ง 4 มาตรา เป็นคะแนนที่
4. เปรียบเทียบทิศทางการตอบ ข้อกระทงในแต่ละมาตรา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างหญิง โสภณีกับคนงานหญิง โดยใช้คาร์ยละเอียด

ผลการวิจัย

1. ลักษณะสัณฐานคะแนนของทั้งสองกลุ่มมีจุดยกออกอยู่ที่มาตราจิตเภท (Sc-scale) รองลงมาได้แก่มาตราไซโคแพททิก คิวไอเอ (Pd-scale) มาตราเก็บตัว (Si-scale) และมาตราซึมเศร้า (D-scale) ตามลำดับ
2. หญิง โสภณีและคนงานหญิงมีคะแนนเฉลี่ย เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตราซึมเศร้า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. หญิง โสภณีและคนงานหญิงมีคะแนนเฉลี่ย เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตราไซโคแพททิก คิวไอเอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. หญิง โสภณีและคนงานหญิงมีคะแนนเฉลี่ย เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในมาตราจิตเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. หญิงโสเภณีและคนงานหญิงมีคะแนนเฉลี่ย เอ็ม เอ็ม ที ไอ ในมาตราเก็บตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ทิศทางในการยอมรับข้อความในข้อกระทงในมาตราซึ่งเชื่อว่า เป็นความจริงระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิงแตกต่างกัน ข้อที่ 36 "ข้าพเจ้าไม่ผู้วิตกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพของข้าพเจ้านัก" ข้อที่ 95 "ข้าพเจ้าไปวัดเกือบทุก ๆ วันพระ" ข้อที่ 107 "ข้าพเจ้ามีความสุขเกือบตลอดเวลา" ข้อที่ 122 "ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความสามารถและฉลาดเฉลียวเท่ากับคนส่วนมาก" ข้อที่ 130 "ข้าพเจ้าไม่เคยโอหรืออหิวาเจียรเป็นเลือก" ข้อที่ 248 "บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสิ้นใจ เป็นสุขอย่างเหลือล้นโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร หรือแม่แต่ในขณะที่กำลังเขาคาราย" ข้อที่ 263 "ข้าพเจ้าเหงื่อออกง่ายแม้ในวันที่มีอากาศเย็น" ข้อที่ 270 "เมื่อข้าพเจ้าออกจากบ้าน ข้าพเจ้าไม่วิตกหรือเป็นห่วงว่าประตูหน้าต่างปิดใส่กลอนแล้วหรือยัง" ข้อที่ 271 "ข้าพเจ้าไม่ตำหนิในการที่คนคนหนึ่งเอาเปรียบอีกคนหนึ่งเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งเปิดโอกาสให้ทำเช่นนั้น"

7. ทิศทางในการยอมรับข้อความในข้อกระทงในมาตราไซโกแพททิก คิวเอท ว่า เป็นความจริงระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิง แตกต่างกัน ข้อที่ 107 "ข้าพเจ้ามีความสุขเกือบตลอดเวลา" ข้อที่ 118 "เมื่อสมัยเป็นเด็กนักเรียน บางครั้งข้าพเจ้าเคยถูกอาจารย์ใหญ่เรียกตัวให้ไปพบในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติไม่ดีของข้าพเจ้า" ข้อที่ 183 "ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับการให้เงินคนขอทาน" ข้อที่ 231 "ข้าพเจ้าชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องเพศ" ข้อที่ 245 "ผู้ปกครองและคนในครอบครัวของข้าพเจ้ามักจะหาเรื่องจับผิดข้าพเจ้ามากกว่าควร" ข้อที่ 248 "บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสิ้นใจ เป็นสุขอย่างเหลือล้นโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร หรือแม่แต่ในขณะที่เขาคาราย" ข้อที่ 289 "ข้าพเจ้ามักจะไม่พอใจและรู้สึกถูกกฎหมายเป็นอย่างมากเมื่ออาชญากรสามารถหลุดจากเงื้อมมือกฎหมายได้โดยอาศัยหนายที่มีความเก่งกล้า"

8. ทิศทางในการยอมรับข้อความในข้อกระทงในมาตราจิตเภทว่าเป็นความจริงแตกต่างกัน ข้อที่ 47 "ข้าพเจ้าเคยมีอาการร้อนทั่วตัวขึ้นมาทันทีโดยไม่มีสาเหตุแน่ชัด บางทีสัปดาห์ละครั้งหรือบางทีบ่อยกว่านั้น" ข้อที่ 202 "ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่ถูกสาปแช่ง"

ข้อที่ 291 "ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้ามีอยู่ครั้งหนึ่งหรือมากกว่านั้นที่ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายกับว่ามีคนกำลังบังคับให้ข้าพเจ้าทำสิ่งต่าง ๆ โดยสกดจิตข้าพเจ้า" ข้อที่ 273 "ข้าพเจ้ารู้สึกระคายเคืองหลายแห่ง" ข้อที่ 324 "ข้าพเจ้าไม่เคยรักชอบกับใครเลย" ข้อที่ 330 "ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่าการเชื่อมเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเป็นอัมพาต หรืออ่อนเปลี้ยผิดปกติ" ข้อที่ 363 "บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการที่ต้องเจ็บด้วยการกระทำของคนที่ข้าพเจ้ารัก"

9. ทิศทางในการยอมรับข้อความในข้อกระทงในมาตรา เก็บตัวว่าเป็นความจริงระหว่างหญิงโสเภณีกับคนงานหญิงแตกต่างกัน ข้อที่ 25 "ข้าพเจ้าอยากจะเป็นนักร้อง" ข้อที่ 231 "ข้าพเจ้าชอบพูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ" ข้อที่ 321 "ข้าพเจ้ากระดากอายง่าย" ข้อที่ 377 "ในงานสมาคมต่าง ๆ ข้าพเจ้าชอบนั่งอยู่ลำพังเพียงคนเดียวหรือไม่ก็กับใครสักคนหนึ่งมากกว่าที่จะไปรวมในกลุ่มคนมาก ๆ" ข้อที่ 391 "ข้าพเจ้าชอบที่จะไปงานเต้นรำ" ข้อที่ 411 "เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบข่าวความสำเร็จของคนที่ข้าพเจ้ารู้จักเป็นอย่างดี ข้าพเจ้ารู้สึกคล้ายกับว่าตนเองมีความล้มเหลว" ข้อที่ 427 "ข้าพเจ้ารู้สึกกระดากอายเมื่อได้ยินเรื่องลามกอนาจาร" ข้อที่ 481 "ข้าพเจ้าจำได้ว่าเคยแกล้งทำเป็นป่วยเพื่อที่จะไปให้พบน้องชายคนบางอย่าง" ข้อที่ 482 "เมื่ออยู่ในรถไฟ รถเมล์ ฯลฯ ข้าพเจ้ามักจะพูดคุยกับคนแปลกหน้า"

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ เพื่อปรับปรุงนำมาใช้ในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรหาเกณฑ์ปกติ (Norm) ของคนไทย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์เปรียบเทียบในการวิจัยบุคลิกภาพหญิงโสเภณีโดยใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ในครั้งต่อไป
2. ควรมีการศึกษาสำนวนคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI Score Profile) ของหญิงโสเภณีทั้ง 10 มาตรา
3. ควรมีการศึกษาหญิงโสเภณีโดยใช้เครื่องมือประเมินบุคลิกภาพอื่น ๆ แล้วนำผลที่ได้เปรียบเทียบกับผลการศึกษาโดยใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ
4. การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างหญิงโสเภณีให้มีขนาดใหญ่กว่าการวิจัยครั้งนี้.